

mindre vi kan begrunde, at der ikke skal være et.

Det forhold, at to hverv naturligvis fører til et samlet højt vederlag, er der efter min overbevisning ikke noget særlig underligt i, og det kan efter min mening heller ikke begrunde et forbud.

Hvis det er et selvstændigt problem for forslagsstillerne, at et folketingsmedlem eller en borgmester tjener mere, end folketingsmedlemmer henholdsvis borgmestrene tjener efter de gældende vederlagsregler, så burde der jo i stedet indføres et generelt forbud mod ekstra indtjening, det vil sige regler om, at folketingsmedlemmer ikke må tjene penge uden for Folketinget. Det kunne f.eks. være kombineret med en konkret vurdering af, om den ekstra indtjening hidrører fra et fuldtidsjob.

Eller hvad med nogle regler om, at borgmestrene ikke må tjene penge uden for rådhuset f.eks. ved selvstændig virksomhed, ved bestyrelsesarbejde, medlemskab af bestyrelsen for kommunale selskaber, bestyrelsen for H:S eller HUR, eller hvad man ellers kunne nævne?

Jeg tror, at forslagsstillernes argumentation vedrørende dobbelt vederlag reelt skal søges et andet sted end i bemærkningerne til lovforslaget. I en pressemeddelelse på Socialdemokratiets hjemmeside er hr. Klaus Hækkerup citeret for følgende vedrørende lovforslaget: Det svækker befolkningens respekt for det politiske arbejde, hvis vælgerne får den opfattelse, at politikere er mindst lige så interesserede i at styrke deres privatøkonomi som i at varetage deres arbejde ordentligt.

Her tones der jo rent flag. Det er Socialdemokratiets opfattelse, at hvis man både er folketingsmedlem og borgmester, så tænker man mere på privatøkonomi end på at varetage sine hverv. Det er en holdning, der er til at forstå. Men det er en holdning, som jeg og regeringen ikke er enig i.

Må jeg så tilføje, at jeg nok kunne komme i tanker om et par nuværende og tidligere borgmestere, nok egentlig også både tidligere og nuværende borgmestere fra Socialdemokratiet, som har tjent og som tjener en pæn klatskilling uden for rådhuset. Jeg går ikke ud fra, at forslagsstillerne vil mistænke dem for at tænke mere på privatøkonomi end på at passe deres arbejde.

Kl. 15.45

Forslagsstillernes andet argument for forbud er ifølge bemærkningerne, at de to hverv hver især har et sådant omfang og en sådan karakter,

at hvervne ikke vil kunne varetages samtidig på en tilfredsstillende måde.

Jeg er enig i, at det er arbejdskrævende både at være borgmester og folketingsmedlem. Men det er min og regeringens klare opfattelse, at vurderingen af, om folkevalgte kan varetage deres hverv på tilfredsstillende måde, er en sag mellem de folkevalgte og vælgerne.

Folketinget skal således efter regeringens opfattelse ikke fastsætte regler, der har til hensigt at prioritere de folkevalgtes tid. I øvrigt vil et eventuelt forbud, som foreslået af Socialdemokratiet, ikke på nogen måde sikre, at borgmestrene henholdsvis folketingsmedlemmer får den fornødne tid til at varetage deres hverv på tilfredsstillende vis.

Hvis forslagsstillernes argumentation skal følges, bør der da i det mindste indføres regler, der i det hele taget forbyder folketingsmedlemmer og borgmestere at have andre hverv, f.eks. selvstændig erhvervsvirksomhed, bestyrelsesarbejde eller andre former for lønnet beskæftigelse. Det er ikke regeringens ønske.

Regeringen kan således ikke støtte forslaget. Tværtimod er det regeringens opfattelse, at Folketinget kan have god gavn af, at der indimellem er medlemmer af Folketinget, som også har udsigt over den kommunale verden fra en borgmesterstol.

Hvis man kerer sig om vælgernes og befolkningens respekt, som jeg forstår ordføreren for forslagsstillerne gør, jf. det citat, jeg bragte tidligere, så er det mest respektfulde vel i virkeligheden at lade befolkningen bestemme, at lade vælgerne tale. Det synes regeringen skal gælde også på dette punkt.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Det var jo ikke nogen særlig venlig modtagelse fra regeringens side. Jeg vil endda sige, at det var en stærkt polemisk modtagelse, som indenrigs- og sundhedsministeren vovede sig ud i.

Han brugte en stor del af sin argumentation til at sige, at så skal der i stedet indføres et generelt forbud mod ekstrairndtægter for folketingsmedlemmer og borgmestere, og så brugte han lang tid til at polemisere mod det. Det er slet ikke det, der står i lovforslaget. Det er en udmærket taktik, at man skyder det, man ikke kan lide, noget andet i skoene, og så angriber man det for det, man har skudt det i skoene. Det er bare ikke det, vi og Folketinget skal tage stilling til i dag.